

ACADEMIA ROMÂNĂ

BULETINUL

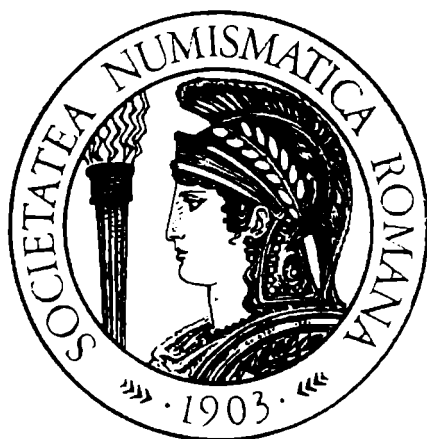
SOCIETĂȚII NUMISMATICE ROMÂNE

ANII XCII–XCVII (1998–2003)

Nr. 146–151

DEDICAT CENTENARULUI SOCIETĂȚII
(1903–2003)

EXTRAS

EDITURA ACADEMIEI ROMÂNE
BUCUREȘTI, 2003

17 June 2004

17 June 2004

17 June 2004

1

A încetat din viață în ziua de 8 octombrie 2001, la Arlington (Virginia, Statele Unite ale Americii), Elvira Eliza Clain-Stefanelli, la capătul unei frumoase cariere dedicate numismaticii și artei medaliei.

S-a născut la 16 decembrie 1914 în București, unde părinții săi, dr. Victor Olinescu și Virginia Olinescu (născută Antonovici), se refugiaseră din Cernăuți, înainte ca acest oraș să fie ocupat de trupele imperiale rusești, la începutul primului război mondial.

Elvira Eliza Olinescu a urmat cursurile de istorie la Universitatea „Regele Carol al II-lea” din Cernăuți și și-a luat licența în științe istorice în 1938, cu lucrarea: *Declinul monarhiei absolutiste în Franța*, Cernăuți, 1938 (manuscris, 765 p.). Se căsătorește în același an cu dr. Vladimir Clain-Stefanelli, asistent la catedra de filologie clasică a prof. Theofil Sauciu Săveanu de la aceeași universitate bucovineană.

În anii 1939–1941, soții Clain-Stefanelli își desăvârșesc pregătirea de specialitate în cadrul Școlii române (Academia di Romania) din Roma: Vladimir în arheologie, iar Elvira Eliza în istorie modernă. În 1941, se stabilesc la Berlin, unde Vladimir își susține un doctorat în arheologie clasică, teza sa având ca obiect studiul monetelor emise de orașul pontic Callatis. În 1945, revin în Italia, de data aceasta ca refugiați politici. De aici, emigrează în 1951 în Statele Unite ale Americii, fiind angajați la început ca experți numismați la o casă de comerț cu antichități din New York.

Un remarcabil reviriment în viața soților Clain-Stefanelli se ivește în anul 1956, când Vladimir obține prin concurs funcția de *curator* (conservator) al colecției numismatice a Muzeului Național organizat în cadrul prestigioasei Smithsonian Institution din Washington; iar în anul următor, Elvira Eliza a fost angajată și ea, alături de soțul său, ca *assistant curator* (conservator adjunct) al aceleiași colecții. Începe astfel cariera americană a celor doi soți, o carieră lungă și plină de realizări remarcabile. Trebuie spus însă că Elvira Eliza nu-și desfășura activitatea profesională în umbra soțului său, ci alături de el, umăr la umăr, punând în valoare cunoștințele acumulate în anii de studii petrecuți în Europa, precum și calitățile deosebite ale propriei sale personalități. De altfel, soții Clain-Stefanelli și-au manifestat preferințele pentru domenii de activitate total diferite: Vladimir pentru probleme economice, tehnologia baterii monetelor și metode noi de detectare a falsurilor monetare, iar Elvira Eliza pentru latura artistică a monetelor și mai ales a medaliilor. Pe această linie, între anii 1964–1983, Elvira Eliza Clain-Stefanelli a reprezentat Statele Unite ale Americii în cadrul organizației FIDEM (Federația Internațională a Medaliei), participând la toate congresele internaționale, organizate în acest cadru din doi în doi ani.

Desfășurând zi de zi o intensă activitate, cu deplină competență și cu devotament, soții Vladimir și Elvira Eliza Clain-Stefanelli au scos repede din anonimat secția numismatică a Muzeului de la Smithsonian Institution, aducând-o, ca importanță, alături de puternica Societate Numismatică Americană din New York. Această frumoasă performanță a ieșit în evidență în 1973, când cel de-al VIII-lea Congres Internațional de Numismatică, organizat pentru prima oară peste Atlantic, a fost împărțit în două: prima parte și-a desfășurat lucrările la New York, la sediul de pe Broadway al Societății Numismatice Americane, a doua parte s-a mutat la Washington, unde restul comunicărilor și lucrările adunării generale s-au ținut la Smithsonian Institution, organizatori și amfitrioni fiind, bineînțeles, Vladimir și Elvira Eliza Clain Stefanelli. Am avut privilegiul de a participa la acest congres, ca invitat al ambelor foruri organizatoare și am apreciat cum se cuvine căldura cu care am fost primiți peste tot.

În octombrie 1982, după moartea soțului ei, Elvira Eliza Clain-Stefanelli i-a succedat în mod firesc în funcția de *curator*, iar în anul 1984 a fost promovată ca director executiv al Departamentului numismatic din cadrul aceleiași instituții.

Elvira Eliza Clain-Stefanelli a publicat numeroase studii și articole de numismatică și medalistică, din rândul cărora cităm aici opera de largă anvergură *Numismatic Bibliography*, München, 1985, 1848 p.

Pentru a onora bogata sa activitate, numeroase societăți de specialitate au ales-o ca membră; în 1986, la cel de-al X-lea Congres Internațional de Numismatică (Londra), a fost aleasă membră de onoare a Comisiei Internaționale de Numismatică.

La împlinirea vârstei de 75 de ani, un grup de prieteni și colegi au luat inițiativa de a dedica un volum omagial, ei și memoriei soțului ei. Acest volum a apărut sub titlul: *Italiam fato profugi*, Louvain-La-Neuve, 1996 (de unde am cules unele date evocate mai sus).

Dumnezeu să o odihnească în pace.

Octavian Iliescu